

ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin

Ítróttarfelagið er ikki øðrvísi enn samfelagið. Góð leiðsla, har royndir hjá eldri og eldhugi hjá yngri ættarliðnum ganga upp í eina hægri eind, ber prima fyrirtreyt í sær. Og soleiðis er tað í Gøtu.

Tað verður ofta havt á orðið, tá yngri deildirnar hjá GÍ koma aðra staðni, hvussu væl liðini eru fyri, tá tað ræður um venjarar. Leikarar, sum eru farnir um besta fótibóltsaldur og eisini nakrir, sum framvegis eru í 1. deild, taka ábyrgd, og tað fruktar væl.

Leiðarinn

Ímyndin av felagnum í eitt mannaminni hevur verið Haldgrímur Gregersen. Hann kom í nevndina í 1955 og hevur verið formaður í umleið tríati ár.

Fyrstu tíðina var tað fyrst og fremst hondbólturinn og kappróðurin, sum høvdu áhuga. Genturnar vóru ófógar umborð á Skurðanum, og menninir stóðu seg væl við Gøtutróndi. Hondbóltur varð leiktur á sandinum, og áhugin var stórur, minnst Haldgrímur afturat.

Tað var ódnartak at fara undir fótibóltsvøllin, men síðani hann var liðugur í 1965, hevur fótibólturinn verið fremsta ítróttargreinin. Fyrstu árin var torført at ímynda sær, at GÍ skuldi koma so langt.

– Eg minnst, tá OB vitjaði í Føroyum hetta árið. Tað eydnaðist okkum at fáa teir at koma til Gøtu at leika móti KÍ. Bara tað at klaksvíkingar, sum vit hildu nógv av, komu at vitja, vóru vit nøgdur við.

Tann dagin helt gamli Poul Enok – hann var abbi yngri Poul Enok, sum alt ov tíðliga varð tikin burtur – fyri við meg, at GÍ fór í hvussu so er ikki í hansara tíð at fáa eitt so gott lið sum KÍ, og hann spurdi, um eg roknaði við, at vit fóru at koma so langt í minari tíð!

Støðugur framburður

Greið ábending um, at GÍ var við at taka seg fram, kom miðskeiðis í sjeytiárunum, tá unglingarnir vunnu FM í 1976 og 1977. ÍF var unglingameistari í 1975, og tað sjálvsama var, at sami venjari vandi unglingaliðini hjá báðum feløgnum sama árið. Talan var um íslendingin Ørn Eydjólsson, og so kom Gísl Magnusson, og báðir lögdu teir serliga dent á, at fáa leikarar í góða venjingarstöðu. Teir runnu um dal- og fjøll, og eingin orkaði so væl at leika sum gøtudreingir.

Jógvan Gregersen, sum nú er næstformaður í felagnum, var í góða unglingaárganginum:

– Í 1976 vóru fleiri gøtudreingir á dreingjalandslíðnum, sum vann 1–0 móti Íslandi. Ábyrgdina av tí liðnum hevði núverandi venjarin hjá GÍ, Johan Nielsen, og eg minnst, at tað var fyrstu ferð, at vit lærdu, at í fótibólta var nakkað, sum æt takúkkur, ella at tað skuldi arbeiddast við at leika eftir ávisum leisti. Fyri ta tíð høvdu vit bara leikt við fullari ferð uttan at geva okkum far um, hvussu vit leiktu.

Ánd eftir vóru fimm gøtudreingir á unglingalandslíðnum hjá Egga Jensen, og tað styrkti um spælskilið.

Nógv fólk

GÍ hevur havt fleiri útlendskar venjarar, og eingin ivi er í Gøtu um, at tað var Bjørn Árnason, sum var har í 1982, ið fekk sjóðað gott fótibóltspæl saman við stríðsandanum, ið hevði verið størstaorsøkin til uppflytingarnar úr 3. deild í 1978 og úr 2. deild í 1979, tá teir fluttu upp við fullum stigatali.

Góðu úrslitini síðani hava borið við sær, at áhugin og tilgongdin hava verið so stór, at hóast talan hevur verið um stórar útskiftingar, so hevur liðið alla tíðina verið í toppinum. Tá teir vóru meistarar í 1986 vóru teir flestu frá 1983 meistaraliðnum burtur.

Meistaraliðið í 1986 var í stóran mun sama liðið, sum vann unglingadeildina í 1985 og 1986. Á núverandi meistaraliðnum eru Símun Petur, Janus, Jóan Petur, Magni og Pauli framvegis við frá 1986, og Petur Páll Mikkelsen er komin við aftur frá 1983. Bróðir hansara Jóannes, sum eisini fekk gullkrónu sunnudagin, var á liðnum í 1983.

Einasti leikarinn, sum hevur verið við at vinna øll trý

FM heitini, er Hans Leo í Bartalsstovu. Í ár var hann á liðnum nakrar ferðir undan summerstøðginum, men skaðar hava hildið honum burtur seinna hálvu, til Johan Nielsen læt hann koma inn síðstu løtuna móti KÍ.

Unglingar og royndir leikarar

Ein góður árgangur í Gøtu var piltaliðið, sum vann FM í 1979 og 1980. Tað mundi vera fyrsta venjarauppgávan í Føroyum hjá Páll Guðlaugsson. Millum leikarar vóru Jóan Petur Olsen, Alvi Justinussen, Rúni Justinussen og Magni Jarnskor.

Hesir hava allir verið millum stuðulsleikarar í ár, og tað er ikki lógið, at tað hevur gingið væl, tá teir saman við omanfyri nevndu hava fingið veteranin Jens Martin Knudsen og nakrar fram úr evnaríkar ungir leikarar afturat.

Her verður fyrst og fremst

hugsað um Henning Jarnskor, sum longu hevur verið við í fleiri ár, men í ár hevur verið ógvuliga stúttur, og Sámal Joensen, sum hóast unglingaaldr og fyrsta leikar í 1. deild er vorðin stuðulsleikari á miðvøllinum. Aðrir unglingar, sum

Meistarligt spæl í hálvan tíma

KÍ hevði yvirtakið í 2. hálvleiki, men teir megnaðu ikki at koppa meistarunum

**1. deild menn
GÍ–KÍ 3–1 (2–1)**

Klaksvíkingar megnaðu ikki at endurtaka tað, GÍ gjørdi, tá KÍ í 1991 varð meistari. Tá vann GÍ síðsta dystin í Gøtu, men hóast KÍ frá tí at hálvan tíma var leiktur og til dystarenda íðuliga royndi, so megnaðu teir ikki at vinna inn aftur tað, sum GÍ fekk burturúr fyrsta hálva tímanum, tá leikurinn fleyt um allan vøll-

in, soleiðis sum tað sømir seg meistaraliði.

Gylta løtan

Teir finga hesa løtuna tvey mál, og teir høvdu møguleikar at fáa fleiri. Øll vallarbreyddin varð nýtt, leikferðin var høg, og hugflogið blomstraði. Serliga í høgru álopssíðu gekk væl hesa løtuna. KÍ kom illa fyri, tá John Hansen longu eftir 12 minuttir noyddist út við skaða í fótliðnum, og

hava verið nógv við í 1. deildarhópinum, men sum ikki enn hava vunnið sær fast pláss, eru Heini Heina-son og Jan Skoradal.

Venjarin stórt ár

Johan Nielsen hevur staðið við endan í Gøtu í fyra ár. Øll árin hava teir fingið heiðurskrónur, og tað er frálíkt, tá hugsað verður um, at teir hava mist millum 20 og 30 leikarar, ið hava verið á teimum báðum bestu liðnum.

Gøtumenn hava verið glaðir fyri venjaran, sum er hin mest royndi í landinum og man vera tann, sum hevur vunnið flest FM heiti í 1. deild. Hitt fyrsta vann hann við HB fyri 22 árum síðani.

Venjingin hevur verið fjøltátt, og GÍ formaðurin er ikki í iva um, at Johan Nielsen framvegis hevur nógv at geva GÍ liðnum. Men alt hevur tíð sína, og

hóast einki er avgjørt, so ber alt á tað borið, at vegirnir skiljast hjá venjararanum og felagnum.

Tað verður saknur í venjararanum, men GÍ fer framvegis at vera við í fremstu røð. Leikaratilfarið er gott, góðir venjarar eru í yngri deildunum, og leiðslan er roynd og skilagóð. Tað fer eisini í framtíðini at bera langt.

Ítróttarsosialurin ynskir GÍ hjartaliga tillukku við FM heitinum.

–nn–

Allar myndirnar úr Gøtu: Jens Kristian Vang

